liburnske kulture (keramika, oružje, nakit od bronce i srebra), iz ant. razdoblja (skulptura, mozaici, arhit. epigrafika, ukrasi, keramika, staklo, sitna brončana plastika, obrada kosti), ranokršć. razdoblja (mozaici, relikvijari, reljefi, nakit), materijal iz starohrv. nekropola i predromaničku skulpturu. Kulturnohistorijski odjel Narodnoga muzeja posjeduje zbirke kamene plastike od romanike do baroka, zbirku majoličnih posuda XIV-XVII. st., namještaj i portrete XVII-XIX. st. U stalnom je postavu izložba urbanističkoga razvoja grada (makete, nacrti, fotografije). - Galerija umjetnina Narodnoga muzeja posjeduje zbirku ikona, manju zbirku slikarstva XVII - XVIII. st., zbirku slika F. Salghetti-Driolija, slike hrv. slikara XIX. i XX. st., te veću zbirku suvremenoga hrv. i stranoga slikarstva. Zbirka suvremenoga kiparstva je znatno skromnija. Galerija priređuje trijenalne izložbe slikarstva »Plavi salon« i umjetničke fotografije »Čovjek i more«. - Etnografski odjel Narodnoga muzeja posjeduje dragocjene primjerke nošnja, nakita i drugih rukotvorina iz zadarskoga područja: Ravnih kotara, Bukovice, obalnoga pojasa i otoka. - Stalna izložba crkvene umjetnosti, osn. 1976. i smještena u adaptiranim prostorijama samostana benediktinki Sv. Marije, izlaže umjetnine u vlasništvu katedrale, samostana benediktinki, nekih seoskih crkava, crkve Sv. Šimuna i Narodnoga muzeja. Obuhvaća primjerke skulpture od kamenih romaničkih reljefa iz katedrale i crkve Sv. Tome, drvenih gotičkih kipova iz katedrale do baroknih mramornih kipova iz crkve Sv. Donata, zbirku romaničkih i gotičkih slika na drvu, poliptih V. Carpaccia iz katedrale, sliku »Uznesenje Marijino« L. Luzza i nekoliko vrijednih baroknih oltarnih slika. Osobito je vrijedna bogata zbirka zlatarskih radova od ranoromaničkih relikvijara do baroknih okvira i okova za ikone. Ističu se gotički relikvijari i crkv. posuđe izrađeni u raznim zlatarskim tehnikama. U zbirci vezova najvrjedniji je antependij iz XIV. st., a vrlo je bogata i zbirka čipaka iz XVI. i XVII. st. -Crkvene riznice također čuvaju vrijedne umjetnine. U franjevačkom samostanu nalazi se zbirka srednjovj. slika, minijatura, skulptura u drvu i crkv. ruha. U samostanu trećoredaca postoji mala zbirka umjetnina (Alešijev reljef, slike iz XVI. st.). U riznici pravosl. crkve Sv. Ilije čuva se zbirka ikona, crkv. posuđa i knjiga. Vrijedna je ikona Sv. Spiridiona Konstantina Zane.

LIT.: C. F. Bianchi, Zara cristiana, I, Zadar 1877. — G. Sabalich, Guida archeologica di Zara, Zadar 1897. - V. Brunelli, Storia della città di Zara, Venezia 1913. - G. Bersa, Guida storico artistica di Zara, Trieste 1926, 1932. - C. Cecchelli, Zara, catalogo delle cose d'arte e antichità, Roma 1932. - A. Benvenuti, Zara nella cinta delle sue fortificazioni, Milano 1940. Isti, Storia di Zara, I i II, Milano 1944. i 1952. — Muzeji i zbirke Zadra, Zagreb 1954. — I. Petricioli, Urbanistički razvoj zadarske luke, Pomorski zbornik, II, Zadar 1962. – Zadar (zbornik), Zagreb 1964. - S. Petricioli, Majolika iz Zadra (katalog), Zagreb 1971. - I. Petricioli, Umjetnička obrada drveta u Zadru u doba gotike, Zagreb 1972. – M. Krleža, M. Grgić i M. Grčević, Zlato i srebro Zadra i Nina, Zagreb 1972. – I. Petricioli, Spomenici u Zadru, Zadar 1973. i 1981. – Isti, Lik Zadra kroz stoljeća (katalog), Zadar 1975. – N. Klaić i Petricioli, Zadar u srednjem vijeku, Zadar 1976. – M. Suić, Antički grad na istočnom Jadranu, Zagreb 1976. – M. Stagličić, Urbanistički razvoj Zadra u prvoj polovici XIX. st., Zadarska revija, 1979. – M. Suić, Zadar u starom vijeku, Zadar 1981. – Š. Batović, 150 godina Arheološkog muzeja u Zadru, Zadar 1982. – A. Travirka, Likovno stvaralaštvo u Zadru 1945 – 1982, Zadar 1982. – I. Petricioli, Tragom srednjovjekovnih umjetnika, Zagreb 1983. – Isti, Škrinja Sv. Šimuna u Zadru, Zagreb 1983. – P. Vežić, Crkva Sv. Trojstva (Sv. Donata) u Zadru, Zagreb 1985. – T. Raukar, I. Petricioli, F. Švelec, Š. Peričić, Zadar pod mletačkom upravom, Zadar 1987. – M. Stagličić, Graditeljstvo u Zadru 1868-1918, Zagreb 1988. – I. Petricioli, M. Domijan i P. Vežić, Sjaj zadarskih riznica (katalog), Zagreb 1990. – Cultural Heritage of Croatia in the war 1991/92, Zagreb 1992. - Zadar Anno Domini 1991, M. Stagličić, Klasicizam u Zadru, Zadar 1995.

ZADARSKI ANTIFONARI, pet antifonara u samostanu Sv. Frane u Zadru. Antiphonarium »H« potječe vjerojatno iz XIV. st., s minijaturama koje odaju jaku retardaciju prve pol. XIII. st. padovanskoga kruga. Slova sastavljena od terato-fitomorfnih stiliziranih elemenata s prikazom blagdana na neutralnoj pozadini. Antiphonarium »C« nastao je u XIV. st. u venecijnaskome krugu. Slova su urešena geometrijskim i biljnim motivima, zagasitih boja. Antiphonarium »F« nastao je u XVI. st. u bolonjskom krugu; ukrašen geometrijskim i biljnim motivima. Antiphonarium »G« potječe također iz bolonjskoga kruga XIV. st.; inicijali su ukrašeni teratološko-geometrijsko-biljnim ornamentom unutar kojih su prikazi blagdana na imaginarnoj pozadini. Antiphonarium »E« nastaje unutar venec. kruga XIV. st.; inicijali su ukrašeni geometrijskim i biljnim, pretežno crveno-plavim ornamentom.

LIT: H. Folnesics, Die Illuminierten Handschriften in Dalmatien, Leipzig 1917. — A. Matijević, Porijeklo renesansnih psaltira Franjevačkog samostana u Zadru, Radovi HIJZ, 1954, 1. — Minijatura u Jugoslaviji (katalog), Zagreb 1964. — L. Mirković, Minijature u antifonarima i gradualima manastira Sv. Franje Asiškog u Zadru, Beograd 1977. — A. Badurina, Iluminirani rukopisi u Hrvatskoj, Zagreb 1995. — R.

ARHEOLOŠKI MUZEJ U ZADRU

ZADARSKI PSALTIR (Psalterium Chori »M«), iluminirani rukopis iz XV. st. u samostanu Sv. Frane u Zadru. Ukrašen renesansnim viticama od akantova lišća sa životinjama i puttima, sve u živim bojama i zlatu. Osobito su živo slikane minijature na zlatnoj podlozi u velikim inicijalima (u inicijalu B: kralj David sjedi pred brdima i drvećem i svira, u inicijalu E: tri anđela pjevaju i sviraju).

ZADARSKI ANTIFONAR »E«, inicijal

ZADARSKI PSALTIR, inicijal

ZADROVIĆ, Spomenka, slikarica (Zagreb, 2. VI. 1956). Diplomirala na Akademiji u Zagrebu 1982 (R. Goldoni). Slika djela prožeta lirskom apstrakcijom, treptavim ritmom i maštovitim kolorističkim odnosima (ciklus *Daljine*, 1986—88; *Vrtovi*, 1994). Jednaku snagu postiže u laviranim crtežima (ciklus *Krvotoci*, 1982—87; *Arbor vitae*, 1994). — Samostalno izlagala u Zagrebu, Sisku, Annecyju, Thononu, Avignonu i Cannesu.

LIT.: G. Quien, Spomenka Zadrović (katalog), Zagreb 1989. – S. Cvetinić, Spomenka Zadrović (katalog), Zagreb 1995.

K. Ma.

ZAGLAV, selo na Dugom otoku. God. 1451. osn. je samostan franjevaca trećoredaca zaslugom zadarskoga trgovca G. Mrganića. Samostansku crkvu sagradili su Vuk Slavogostov i Juraj Lukačević-Zavaliska (1445—58; glagoljski natpis). U samostanu se čuva rustična slika Sv. Antuna s lokalnim otočkim krajolikom u pozadini lika, potpisani rad S. Volte iz 1653.

LIT: *I. Petricioli*, Sensio Volta, najstariji slikar zadarskog otočkog pejzaža, Zadarska revija, 1959, 3. — *Isti*, Građevni i umjetnički spomenici srednjega vijeka na zadarskim otocima, u zborniku: Zadarsko otočje, Zadar 1974. — *Isti*, Prilozi zadarskim graditeljima XIV. i XV. stoljeća, Radovi. Filozofski fakultet Zadar, 1982, 20.

ZAGODA, Zvonimir, fotograf (Oroslavje, 22. II. 1941). Diplomirao 1962. na Višoj pedagoškoj školi u Zagrebu, gdje je (od 1968) nastavnik na Školi primijenjene umjetnosti. U ciklusima fotografija *Studije, Stari dud* i *Kamena priča* istražuje ustrojstvo materije naglašavajući kontraste svjetlosti i tame te simboliku organskih oblika i asocijacija. Osobito je sklon maštovitim kombinacijama neobičnih pojedinosti. Fotografijama oprema monografije (*Katarina Henc; Zorislav Drempetić-Hrčić*) te kataloge. Samostalno je izlagao u Zagrebu (1975), Samoboru (1976, 1981), Primoštenu (1980, 1981, 1983, 1986) i Gornjoj Stubici (1980).

LIT.: V. Bužančić i Z. Poznić. Zvonimir Zagoda (katalog), Zagreb 1975. — V. Bužančić. Zvonimir Zagoda (katalog), Samobor 1981. R.

ZAGORSKA SELA, selo nedaleko od Klanjca. Župna crkva Sv. Katarine spominje se 1334; novosagrađena lađa je iz 1858. U bočnoj kapeli Žalosne Majke Božje iz 1742. nalazi se vrstan oltar, dar Suzane Branjug, na kojemu je srednji kip Pietà zamijenjen u XIX. st. slikom »Oplakivanje Krista«. Iznad gl. oltara u niši je barokni kip Sv. Katarine iz 1694. Na propovjedaonici su barokni kipovi Sv. Katarine, Sv. Petra i Pavla, a potječu sa starije propovjedaonice iz 1748.

LIT.: J. Buturac, Popis župa zagrebačke biskupije od god. 1334, Kulturno-poviestni zbornik Zagrebačke nadbiskupije, Zagreb 1944, str. 452. – D. Baričević, Pregled spomenika drvorezbarstva i skulpture XVII. i XVIII. st. u najzapadnijem dijelu hrvatskog Zagorja, Ljetopis JAZU, 1969, 73, str. 479.
L. D.

ZAGOTTA, Želimir, arhitekt i scenograf (Zagreb, 23. VI. 1925). U Zagrebu je diplomirao arhitekturu na Tehničkome fakultetu 1948. i scenografiju na Akademiji 1950 (Lj. Babić); usavršavao se u Parizu 1954. Projektirao je više od sto izložbenih paviljona (Casablanca 1957, Solun 1959, Frankfurt 1963, Montreal 1974), oblikovao interijere i postavio mnogobrojne izložbe. Scenografijom se bavi od 1949 (Čehov, *Tri sestre*, Studentsko eksperimentalno kazalište, Zagreb). Radio za zagrebačka kazališta te za kazališta u Šibeniku, Osijeku, Varaždinu, Parmi i Hamburgu. Njegove se inscenacije odlikuju jednostavnošću i stilizacijom (M. Držić, *Novela od Stanca*, 1957; T. Williams, *Prohujali životi*, 1958; M. Krleža, *Kraljevo*, 1959; M. Držić, *Dundo Maroje*, 1960). Samostalno je izlagao u Zagrebu 1952. — Pridonio je razvoju hrv. filmske i televizijske scenografije; retrospektivna izložba njegove filmske scenografije priređena je u Zagrebu 1995.

LIT.: Repertoar hrvatskih kazališta 1840 – 1860 – 1980, 1. i II, Zagreb 1990.